

บทที่ 4

การซ้ำคำในภาษาเมียน-เข้า

การซ้ำคำในภาษาเมียน-เข้า เป็นกระบวนการซ้ำ ซึ่งมีรูปแบบทางเสียงเฉพาะแบบ ซึ่งสัมพันธ์กับความหมาย ในการอธิบายจะเขียนเป็นกฎซึ่งมีอักษรย่อและสัญลักษณ์ ดังนี้

1. หมวดอักษร W (แทน Word)

1.1 W หมายถึง คำตั้ง (หรือคำเดิม) เช่น

doʔ4 "กัม" หรือ ɲaw1 "งอ"

1.2 LW หมายถึง คำตั้งที่เป็นพยางค์เป็น เช่น

ja:p3 "ข้อม" หรือ tɛ:2 "ป่อง"

1.3 DW หมายถึง คำตั้งที่เป็นพยางค์ตาย เช่น

doʔ4 "กัม" หรือ naʔ4 "สี่ปหงก"

2. หมวดอักษร R (แทน Reduplicator)

2.1 R หมายถึง หน่วยซ้ำซึ่งมีเสียงพยัญชนะและสระเหมือนคำตั้งในกรณีที่มีคำตั้ง หรือเหมือนหน่วยซ้ำด้วยกันในกรณีที่ไม่มีคำตั้ง

2.2 LR หมายถึง หน่วยซ้ำในข้อ 2.1 ซึ่งเป็นพยางค์เป็น

2.3 DR หมายถึง หน่วยซ้ำในข้อ 2.1 ซึ่งเป็นพยางค์ตาย

2.4 AR หรือ BR หมายถึง ส่วนของหน่วยซ้ำในข้อ 2.1 เฉพาะกรณีที่ไม่
มีคำตั้ง ซึ่งจะเหมือนกันเองเป็นคู่ๆ ในกรณีที่คำซ้ำที่มี 4 พยางค์

3. หมวดอักษร C (แทน Consonant)

3.1 CR หมายถึง เสียงพยัญชนะต้นของหน่วยซ้ำซึ่งเหมือนกับในคำตั้ง ในกรณีที่ไม่มีคำตั้ง หรือเหมือนกับในหน่วยซ้ำด้วยกันในกรณีที่ไม่มีคำตั้ง

3.2 RC หมายถึง เสียงพยัญชนะท้ายของหน่วยซ้ำ

3.3 RCʔ หมายถึง เสียงพยัญชนะท้ายของหน่วยซ้ำซึ่งเป็นเสียงกัก

ฐานเส้นเสียง [ʔ]

4. หมวดอักษร N (แทน Syllabic Nasal)

N หมายถึงพยางค์ที่เป็นพยัญชนะนาสิกก่อนพยางค์ ซึ่งมีรูปแปรได้ 3 รูป คือ [m, n และ ŋ] และจะแปรตามเงื่อนไขทางเสียงดังนี้

- เป็นเสียง [m] เมื่อเสียงพยัญชนะต้นของพยางค์ที่ตามมา มีฐานริมฝีปาก เช่น [b, p, ph หรือ m] เป็นต้น

- เป็นเสียง [n] เมื่อเสียงพยัญชนะต้นของพยางค์ที่ตามมา มีฐานริมฝีปาก-ฟัน คือ [f] หรือมีฐานปลายลิ้น-ปุ่มเหงือก เช่น [d, t, n หรือ l] หรือมีฐานลิ้นส่วนหน้า-เพดานแข็ง เช่น [dz, tɕ หรือ tɕh] เป็นต้น

- เป็นเสียง [ŋ] เมื่อเสียงพยัญชนะต้นของพยางค์ที่ตามมา มีฐานลิ้นส่วนกลาง-เพดานแข็ง เช่น [ŋ, ɲ หรือ j] หรือมีฐานเพดานอ่อน เช่น [g, k, kh หรือ ŋ] เป็นต้น หรือมีฐานเส้นเสียง คือ [ʔ หรือ h]

5. หมวดอักษร ที่เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง

5.1 กลุ่มสระ /u/

- uT2 หมายถึง ส่วนของหน่วยซ้ำ ซึ่งเป็นสระ u และมีเสียงวรรณยุกต์ 22

- uŋT3 หมายถึง ส่วนของหน่วยซ้ำ ซึ่งเป็นสระ u ตามด้วยเสียงพยัญชนะนาสิก [ŋ] และมีเสียงวรรณยุกต์ 31

- uŋT4 หมายถึง ส่วนของหน่วยซ้ำ ซึ่งเป็นสระ u ตามด้วยเสียงพยัญชนะนาสิก [ŋ] และมีเสียงวรรณยุกต์ 454

- uŋT5 หมายถึง ส่วนของหน่วยซ้ำ ซึ่งเป็นสระ u ตามด้วยเสียงพยัญชนะนาสิก [ŋ] และมีเสียงวรรณยุกต์ 35

5.2 กลุ่มสระ /a/

- aT3 หมายถึง ส่วนของหน่วยซ้ำ ซึ่งมีเสียงสระ a และมีเสียงวรรณยุกต์ 31

- aT4 หมายถึง ส่วนของหน่วยซ้ำ ซึ่งมีเสียงสระ a และมีเสียงวรรณยุกต์ 454

5.3 กลุ่มวรรณยุกต์

- Tx หมายถึง เสียงวรรณยุกต์ใดก็ได้

- T1-T6 หมายถึง เสียงวรรณยุกต์ 33-232

- T4* หมายถึง เสียงวรรณยุกต์ 454 พิเศษ ซึ่งแตกต่างจาก
วรรณยุกต์ปกติทั้ง 6 เสียงในภาษานี้ กล่าวคือ เป็นวรรณยุกต์ที่แสดงการเน้นซ้ำซึ่งมีระดับ
เสียงขึ้น-ตกแบบเปลี่ยนระดับและใช้เสียงเน้นซ้ำกว่าปกติ

6. สัญลักษณ์----->

-----> หมายถึง การเกิดกระบวนการซ้ำ

การซ้ำคำในภาษานี้ อาจจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภท คือ การซ้ำในคำที่เกิด
จากการซ้ำคำตั้ง และการซ้ำในคำที่ไม่ได้เกิดจากการซ้ำคำตั้ง

4.1 การซ้ำในคำที่เกิดจากการซ้ำคำตั้ง

การซ้ำในคำที่เกิดจากการซ้ำคำตั้ง หมายถึง กระบวนการซ้ำที่เกิดขึ้นจากหน่วยคำ
อิสระ หรือที่เรียกกันว่า คำหลัก หรือคำเติม โดยอาจซ้ำเสียงทั้งหมดหรือซ้ำเป็นบางส่วนก็ได้
คำซ้ำที่เกิดขึ้นจะประกอบด้วยหน่วยซ้ำและหน่วยหลัก และมีรูปแบบทางเสียงเฉพาะแบบที่
แสดงความหมายอย่างชัดเจน ดังนี้

รูปแบบของกระบวนการซ้ำในคำที่เกิดจากการซ้ำคำตั้ง มีรูปแบบที่ชัดเจนอยู่ 7
รูปแบบดังนี้ คือ

รูปแบบที่ W1 : WTx-----> (RTx) RTx + WTx

ในการซ้ำตามรูปแบบที่ W1 นั้น คำตั้ง (หรือคำเติม) เมื่อผ่านกระบวนการซ้ำแล้ว
จะได้คำซ้ำที่มีหน่วยซ้ำเหมือนคำตั้งทุกประการ และหน่วยซ้ำอาจมี 1 หรือ 2 หน่วยก็ได้ เช่น

<u>คำตั้ง</u>	<u>คำซ้ำ</u>
tsun2 "ไล่ตาม"	(tsun2) tsun2 tsun2 "ไล่ตามไปเรื่อยๆ ตัวอย่างการปรากฏ ku:5 tɔw:ɯ3 tsun2 m2 taw3 mien3 -นางยักษ์- ไล่ นั้น ลน. คน tsun2) tsun2 tsun2 m4 tsɔj2 --ไล่ตามไปเรื่อยๆ-- ไม่ กัน "นางยักษ์ไล่ตามคนนั้น ไล่ตามไปเรื่อยๆ ก็ไม่กัน"

รูปแบบที่ W2 :

$$\begin{bmatrix} \text{LWTx} \\ \text{DWTx} \end{bmatrix} \xrightarrow{\text{CRupT3 CRupT3}} \begin{bmatrix} \text{LRT3} \\ \text{DRT2} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} \text{LWTx} \\ \text{DWTx} \end{bmatrix}$$

ในการซ้ำตามรูปแบบที่ W2 นั้น คำตั้งที่เป็นพยางค์เป็นเมื่อผ่านกระบวนการซ้ำแล้วจะได้คำซ้ำที่มีหน่วยซ้ำ 3 หน่วย หน่วยซ้ำ 2 หน่วยหน้าจะมีเสียงพยัญชนะต้นเหมือนกับในคำตั้ง และมีเสียงสระเป็น u ตามด้วยเสียงพยัญชนะนาสิกฐานเพดานอ่อน [ŋ] และมีเสียงวรรณยุกต์ 31 เหมือนกันทั้งคู่ ส่วนหน่วยซ้ำหน่วยที่ 3 นั้นจะมีเสียงพยัญชนะและสระเหมือนกับในคำตั้ง แต่จะมีเสียงวรรณยุกต์ 31 เสมอ ในกรณีที่คำตั้งเป็นพยางค์ตาย หน่วยซ้ำหน่วยที่ 3 จะมีเสียงพยัญชนะและสระเหมือนกับในคำตั้ง เช่นในกรณีแรก แต่จะมีเสียงวรรณยุกต์ 21 เสมอ เช่น

คำตั้ง (พยางค์เป็น)

คำซ้ำ

ja:w3 "ข่ม"

jun3 jun3 ja:w3 ja:w3
"ข่มข่มข่มข่ม"

ตัวอย่างการปรากฏ

fu?2 tɕuəj4 fa:w5 miŋ3
--เด็ก-- ขึ้น ไป

jun3 jun3 ja:w3 ja:w3 ɲəj1
--ข่มข่มข่มข่ม---- ลก.

ku?2 ɲwaj2 diəŋ5
--บน-- ต้นไม้

"เด็กขึ้นไปข่มข่มข่มข่ม ลงๆ อยู่บนต้นไม้ละ"

ɲaw1"งอ"

ɲuŋ3 ɲuŋ3 ɲaw3 ɲaw1"บิดไปบิดมา"

ตัวอย่างการปรากฏ

təw5 puə4 tsu72 liə4

ไฟ เพา ถูก ลวด

ɲuŋ3 ɲuŋ3 ɲaw3 ɲaw1 ɲəj1

----บิดไปบิดมา---- ลก.

"ไฟเपालวด บิดไปบิดมาเลย"

คำตั้ง (พยางค์ตาย)

คำซ้ำ

muət4 "จม"

ɲuŋ3 ɲuŋ3 muət2 muət4 "ผลุบๆ โผล่ๆ"

ตัวอย่างการปรากฏ

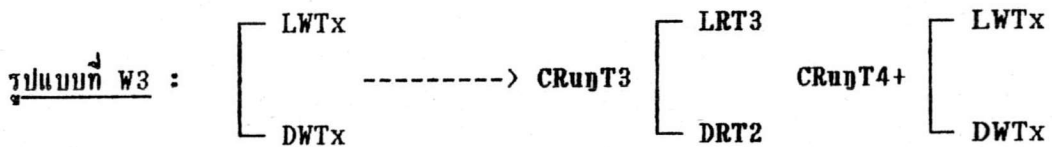
jiə1 puət2 miən3 ɲuŋ3 ɲuŋ3 muət2 muət4

จัน เห็น คน ---ผลุบๆ โผล่ๆ---

ɲəj1 ku72 ɲuə5 ʋəŋ1

ลก. -ใน- น้ำ

"จันเห็นคนผลุบๆ โผล่ๆ อยู่ในน้ำล่ะ"

ในการซ้ำตามรูปแบบที่ W3 นั้น คำตั้งที่เป็นพยางค์เป็น เมื่อผ่านกระบวนการซ้ำแล้ว จะได้คำซ้ำซึ่งมีหน่วยซ้ำ 3 หน่วย หน่วยซ้ำหน่วยที่ 1 และ 3 จะมีเสียงพยัญชนะต้นเหมือนกับในคำตั้งและมีเสียงสระเป็น u ตามด้วยเสียงพยัญชนะนาสิกฐานเพดานอ่อน [ŋ] แต่มีเสียงวรรณยุกต์ต่างกัน คือ เป็นเสียงวรรณยุกต์ 31 และ 454 ตามลำดับ ส่วนหน่วยซ้ำหน่วยที่ 2 นั้นจะมีเสียงพยัญชนะและสระเหมือนกับในคำตั้ง แต่จะมีเสียงวรรณยุกต์ 31 เสมอ

ในการนี้คำตั้งเป็นพยางค์ตาย หน่วยซ้ำหน่วยที่ 2 จะมีที่มีเสียงพยัญชนะต้นและเสียงสระเหมือนกับคำตั้ง แต่จะมีเสียงวรรณยุกต์ 21 เสมอ เช่น

คำตั้ง (พยางค์เป็น)

คำซ้ำ

deŋ1"ชด"

duŋ3 deŋ3 duŋ4 deŋ1"ชะเง้อชะแง้"

ตัวอย่างการปรากฏ

jiə1 puət2 nin3

ฉัน เห็น เขา

duŋ3 deŋ3 duŋ4 deŋ1 nit4 fat4

-----ชะเง้อชะแง้----- คิด ใจ

ʔa:1 ne:1 pja:w4

--ของฉัน-- บ้าน

"ฉันเห็นเขาชะเง้อชะแง้อยู่ใกล้บ้านของฉัน"

suə3"มีลักษณะ

suŋ3 suə3 suŋ4 suə3"ซึกซ้าฮืดฮาด"

รุ่มร่าม"

ตัวอย่างการปรากฏ

nin3 tsəw5 haʔ4 juŋ2

เขา ทำ --อะไร--

suŋ3 suə3 suŋ4 suə3

-----ซึกซ้าฮืดฮาด-----

"เขาคำอะไรซึกซ้าฮืดฮาด"

คำตั้ง (พยางค์ตาย)

คำซ้ำ

naʔ4 "มีลักษณะคอบับ"

nuŋ3 naʔ2 nuŋ4 naʔ4

"โงกเงกไปมา"

ตัวอย่างการปรากฏ

nin3 djw:ɯ3 taʔ2 ɯat4 nun3 naʔ2 nun4 naʔ4
 เขา จับหลับ -สี่ปหงก- โงกเงกไปมา
 "เขาจับหลับสี่ปหงกโงกเงกไปมา"

รูปแบบที่ W4 : WTx-----> RT2 NT4 + WTx

ในการซ้ำตามรูปแบบที่ W4 นั้น คำตั้งเมื่อผ่านกระบวนการซ้ำแล้ว จะได้คำซ้ำซึ่งมีหน่วยซ้ำที่มีพยัญชนะและสระเหมือนคำตั้งทุกประการ แต่มีเสียงวรรณยุกต์ 21 หรือ 22 (ขึ้นอยู่กับลักษณะของพยางค์เป็น หรือ ตาย ดังที่ได้กล่าวไว้ในหน้า 52) และจะมีพยางค์ซึ่งเป็นพยัญชนะนาสิก /N/ ก่อพยางค์ ที่มีเสียงแปรได้ 3 เสียง (ดูรายละเอียดในคำอธิบายอักษรย่อข้างหน้า) พยางค์นาสิกนี้จะมีเสียงวรรณยุกต์ 454 เสมอ พยางค์นี้จะแทรกอยู่ตรงกลางระหว่างหน่วยซ้ำแรกและคำตั้ง เช่น

คำตั้งคำซ้ำ

doʔ4 "กัม"

doʔ2 n4 doʔ4 "งกๆเงินๆ"

ตัวอย่างการปรากฏmien3 ko:5 doʔ2 n4 doʔ4 nɔj1

คน แก่ --งกๆเงินๆ-- ลก.

taj3

มา

"คนแก่งกๆเงินๆมา"

tc:2 n4 tc:2 "กระเพื่อมขึ้นลง"

m4 taw3 tu:ɯ6 ne:1 kaʔ2 siə1

นี้ ตัว หมู ของ --ท้อง--

tc:2 n4 tc:2

-กระเพื่อมขึ้นลง-

"ท้องของหมูตัวนี้กระเพื่อมขึ้นลง"

รูปแบบที่ W5 WTx-----> CRuT2 CRuT5 + WTx

ในการซ้ำตามรูปแบบที่ W5 นั้น คำตั้งเมื่อผ่านกระบวนการซ้ำแล้วจะได้คำซ้ำ ซึ่งมีหน่วยซ้ำหน่วยที่ 1 และ 2 ที่มีพยัญชนะต้นเหมือนคำตั้ง แต่หน่วยซ้ำหน่วยแรกจะมีเสียงสระ [u] และมีเสียงวรรณยุกต์ 22 หน่วยซ้ำหน่วยที่ 2 จะมีเสียงสระ [u] พยัญชนะท้ายเป็น [ŋ] และมีเสียงวรรณยุกต์ 35 ตามด้วยคำตั้ง เช่น

คำตั้ง

คำซ้ำ

tc:2 "มีลักษณะ
ป้องกัน"

tu2 tuŋ5 tc:2 "มีลักษณะป้องกันทั้งหมด"

ตัวอย่างการปรากฏ

m4 puə4 tu:ŋ6 ɲan2 kw:1

นี้ พวก หมู กิน จน

kaʔ2 naj4 kaʔ2 siə1

--สิ่งของ-- --ท้อง--

tu1 tuŋ5 tc:2

-ป้องกันทั้งหมด-

"หมูพวกนี้กินสิ่งของจนท้องป้องกันทั้งหมด"

รูปแบบที่ W6 WTx-----> RT3 + WTx

ในการซ้ำตามรูปแบบที่ W6 นั้น คำตั้งเมื่อผ่านกระบวนการซ้ำแล้วจะได้คำซ้ำที่มีหน่วยซ้ำซึ่งมีรูปเหมือนคำตั้งแทบทุกประการ ยกเว้น เสียงวรรณยุกต์ซึ่งจะเป็นเสียงวรรณยุกต์ 31 เสมอ เช่น

คำตั้ง

คำซ้ำ

กฺวះจ1"วัน"

กฺวះจ3 กฺวះจ1"ทุกวัน"

ตัวอย่างการปรากฏ

jiə1 กฺวះจ3 กฺวះจ1 miŋ3 hɔʔ2 tɔŋ3 liw3
ฉัน --ทุกวัน-- ไป โรงเรียน อาคาร
"ฉันไปโรงเรียนทุกวัน"

รูปแบบที่ W7 WTx-----> RT4* + WTx

ในการซ้ำตามรูปแบบที่ W7 นั้น คำตั้งเมื่อผ่านกระบวนการซ้ำแล้วจะได้คำซ้ำที่มีหน่วยซ้ำซึ่งมีรูปเหมือนคำตั้งแทบทุกประการ ยกเว้นเสียงวรรณยุกต์ซึ่งจะเป็นเสียงวรรณยุกต์ 454 พิเศษ (4*) เช่น

คำตั้ง

คำซ้ำ

กฺวះŋ2"ขาด"

กฺวះŋ4* กฺวះŋ2"ทุกหัวคอกขาด"

ตัวอย่างการปรากฏ

nit2 tsan2 puət2 na:j2
--ขณะที่-- เห็น นี้
กฺวះŋ4* กฺวះŋ2 tsəj5 kaʔ2 mɛʔ2
ทุกหัวคอกขาด ไข่ -ข้าวโพด-
tiw4 dzeŋ2
เหล่า ทั้งหมด
"ที่เห็นอยู่ทุกหัวคอกทุกขาดคือเหล่าข้าวโพดทั้งหมด"

tsəw5"ท่า"

tsəw4* tsəw5"ท่ามีากมาก"

ตัวอย่างการปรากฏ

nin3 tsəw5 laj1 na:ŋ5

เขา ท่า ผัก ข้าว

tsəw4* tsəw5 kwə:1 dzeŋ2

--ท่ามีากมาก-- จน หมด

ʔaʔ4 lo:3

--ลก.--

"เขาท่ากับข้าว ท่ามีากมากจนของหมดละ"

tc:2 มีลักษณะ

tc:4* tc:2"ป่องมีากมาก"

ป่องกลม"

ตัวอย่างการปรากฏ

nin3 pan2 tcham4 kwə:1 kaʔ2 siə1

เขา กิน มาก จน --ท้อง--

tc:4* tc:2

ป่องมีากมาก

"เขากินมากจนท้องป่องมีากมาก"

4.2 การซ้ำในคำที่ไม่ได้เกิดจากการซ้ำคำตั้ง

การซ้ำในคำที่ไม่ได้เกิดจากการซ้ำคำตั้ง หมายถึงกระบวนการซ้ำที่เกิดขึ้นจาก การซ้ำเสียงโดยไม่มีคำตั้ง การซ้ำนี้อาจซ้ำเสียงในหน่วยซ้ำเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งหรือหลายส่วน ก็ได้ กระบวนการซ้ำแบบนี้จะทำให้เกิดคำซ้ำที่มีเฉพาะหน่วยซ้ำเท่านั้น และมีรูปแบบทางเสียง เฉพาะแบบที่แสดงความหมายอย่างชัดเจน ดังนี้

รูปแบบของกระบวนการซ้ำในคำที่ไม่ได้เกิดจากการซ้ำคำตั้ง สามารถสรุปได้ว่ามี รูปแบบที่ชัดเจนอยู่ 4 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ R1 : CRuT3 RT3 CRuT4 RTx

ตามรูปแบบที่ R1 นี้ จะได้คำซ้ำที่มีหน่วยซ้ำ 4 หน่วย เป็นคู่กัน 2 คู่ คือ หน่วยที่ 1 และ 3 จะมีพยัญชนะต้นเหมือนหน่วยซ้ำอื่นๆ และมีเสียงสระ [u] และพยัญชนะ [ŋ] เป็นพยัญชนะท้าย ต่างกันเฉพาะเสียงวรรณยุกต์คือ หน่วยซ้ำที่ 1 มีเสียงวรรณยุกต์ 3 แต่หน่วยซ้ำที่ 31 มีเสียงวรรณยุกต์ 454 หน่วยซ้ำที่ 2 และ 4 จะมีเสียงพยัญชนะและสระเหมือนกันทุกประการ แต่หน่วยซ้ำที่ 2 จะมีเสียงวรรณยุกต์ 31 เสมอ ส่วนหน่วยซ้ำที่ 4 จะมีเสียงวรรณยุกต์ใดก็ได้ เช่น

คำซ้ำ

fug3 f๑:3 fug4 f๑:1"อาการหาใจพืดฟาด"

ตัวอย่างการปรากฏ

ŋoŋ3 thaw4 tchiə5

ควาย --หาใจ--

fug3 f๑:3 fug4 f๑:1

อาการหาใจพืดฟาด

"ควายหาใจพืดฟาด"

รูปแบบที่ R2 : CRaT3 RT3 CRaT4 RTx

ตามรูปแบบที่ R2 นี้ จะได้คำซ้ำซึ่งมีหน่วยซ้ำที่คล้ายคลึงกันเป็นคู่ๆ คือหน่วยซ้ำที่ 1 คู่กับ 3 และหน่วยซ้ำที่ 2 คู่กับ 4 ซึ่งมีลักษณะทางเสียงดังนี้

หน่วยซ้ำที่ 1 คู่กับ 3 จะมีเสียงพยัญชนะต้นเหมือนกันตามด้วยเสียงสระ [a] แต่มีเสียงวรรณยุกต์ต่างกัน คือ หน่วยซ้ำที่ 1 มีเสียงวรรณยุกต์ 31 และหน่วยซ้ำที่ 31 มีเสียงวรรณยุกต์ 454 ตามลำดับ

หน่วยซ้ำที่ 2 คู่กับ 4 จะมีเสียงพยัญชนะและเสียงสระเหมือนกัน แต่มีเสียงวรรณยุกต์ต่างกัน คือ หน่วยซ้ำที่ 2 จะมีเสียงวรรณยุกต์ 31 ส่วนหน่วยซ้ำที่ 4 อาจมีเสียงวรรณยุกต์ใดก็ได้ เช่น

คำซ้ำ

pa3 kheŋ3 pa4 kheŋ1 "อาการเดินเตาะแตะ"

ตัวอย่างการปรากฏ

kuʔ2 ɲwa:5 jaŋ3 tɔj5 tɕaw4

--ทารก-- เดิน ลก. ทาง

pa3 kheŋ3 pa4 kheŋ1

--อาการเดินเตาะแตะ--

"ทารกเดินเตาะแตะ"

รูปแบบที่ R3 : ARCʔT2 ARCʔT2 BRT2 BRTx

ตามรูปแบบที่ R3 นี้จะได้คำซ้ำซึ่งมีหน่วยซ้ำที่คล้ายคลึงกันเป็นคู่ๆ คือ หน่วยซ้ำที่ 1 คู่กับ 2 และหน่วยซ้ำที่ 3 คู่กับ 4 ซึ่งมีลักษณะทางเสียงดังนี้

หน่วยซ้ำที่ 1 คู่กับ 2 จะมีเสียงพยัญชนะต้น เสียงสระ เสียงพยัญชนะท้าย ซึ่งเป็นพยัญชนะกักฐานเส้นเสียง [ʔ] และเสียงวรรณยุกต์เป็นวรรณยุกต์ 21 เหมือนกันทุกประการ

หน่วยซ้ำที่ 3 คู่กับ 4 จะมีเสียงพยัญชนะ (ทั้งต้นและท้าย) และเสียงสระเหมือนกัน แต่มีเสียงวรรณยุกต์ต่างกันคือ หน่วยซ้ำที่ 3 จะเป็นวรรณยุกต์ 21 หรือ 22 (ตามลักษณะของพยางค์ คุราชละเอียดในหน้า 52)

ส่วนหน่วยที่ 4 อาจมีเสียงวรรณยุกต์ใดก็ได้ เช่น

คำซ้ำ

peʔ2 peʔ2 paŋ2 paŋ5 "อาการรีบเร่ง"

ตัวอย่างการปรากฏ

nin3 jaŋ3 tɔj5 tɕaw4

เขา เดิน ลก. ทาง

peʔ2 peʔ2 paŋ2 paŋ5

--อาการรีบเร่ง--

"เขาเดินเอาอย่างรีบเร่ง"

รูปแบบที่ R4 : RT2 NT4 RTx

ตามรูปแบบที่ R4 นี้จะได้คำซ้ำ ซึ่งมีหน่วยซ้ำที่ 1 และ 3 ที่มีเสียงพยัญชนะและเสียงสระเหมือนกัน ส่วนเสียงวรรณยุกต์ของหน่วยซ้ำทั้ง 2 จะต่างกันคือ หน่วยซ้ำที่ 1 เป็นเสียงวรรณยุกต์ 21 หรือ 22 (ขึ้นอยู่กับลักษณะพยางค์ ดูรายละเอียดในหน้า 52) ส่วนหน่วยซ้ำสุดท้ายอาจเป็นวรรณยุกต์ใดก็ได้ ระหว่างหน่วยซ้ำทั้ง 2 นี้จะมีพยางค์พยัญชนะนาสิก /N/ ก่อนพยางค์ซึ่งมีเสียงแปรได้ 3 เสียง (ดูรายละเอียดในคำอธิบายอักษรย่อข้างหน้า) และมีเสียงวรรณยุกต์ 454 แทรกอยู่ตรงกลาง เช่น

คำซ้ำ

ke:ŋ2 ŋ4 keŋ4 "แกว่งไปแกว่งมา"

ตัวอย่างการปรากฏ

nin3 tɕe:4 luŋ1 ke:ŋ2 ŋ4 ke:ŋ4

เขา แก้ว เสื่อ แกว่งไปแกว่งมา

"เขาแก้วเสื่อผ้า(นม)แกว่งไปแกว่งมา"

ŋwɔŋ2 n4 ŋwɔŋ2 "ชักช้าเนิบนาบ"

ตัวอย่างการปรากฏ

nin3 dziw2 na:ŋ5 ŋwɔŋ2 n4 ŋwɔŋ2

เขา เคี้ยว ข้าว ชักช้าเนิบนาบ

"เขาเคี้ยวข้าวไปมาช้าเนิบนาบ"